

Sygn. akt II Cz 863/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Gminy M. S.**

przeciwko **M. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 3 stycznia 2013 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 429/12

postanawia

1. sprostować w zaskarżonym postanowieniu oznaczenie przedmiotu sprawy, w ten sposób, że w miejsce oznaczenia " o zapłatę" wpisać oznaczenie "o wydanie"

2. oddalić zażalenie.

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Mariola Wojtkiewicz SO Marzenna Ernest

Sygn. II Cz 863/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim w dniu 1 października 2012 roku wydał wyrok zaoczny przeciwko M. W.. Odpis wyroku zaocznego został doręczony pozwanemu w dniu 12 października 2012 roku. W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego. Zarządzeniem z dnia 7 listopada 2012 roku pozwany został wezwany do uzupełnienia sprzeciwu od wyroku zaocznego poprzez uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 55 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Przesyłka pocztowa zawierająca wezwanie została nadana w dniu 9 listopada 2012 roku. W dniu 12 listopada 2012 roku została po raz pierwszy awizowana, a po raz kolejny w dniu 20 listopada 2012 roku. Przesyłka została zwrócona do Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim w dniu 29 listopada 2012 roku.

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego wywieziony przez pozwanego. W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że pozwany nie uiścił opłaty sądowej od złożonego sprzeciwu, wobec czego na podstawie art. 344 § 3 k.p.c. należało sprzeciw odrzucić.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany. Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia, uznanie zażalenia za zasadne i właściwe, a w konsekwencji uznanie za zasadne i prawidłowe złożenie przez pozwanego sprzeciwu od wyroku zaocznego. W uzasadnieniu zażalenia pozwany zarzucił, że nie otrzymał zarządzenia doręzonego przez awizo w dniu 27 listopada 2012 roku, którym Sąd I instancji wezwał pozwanego do uiszczenia opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego. Pozwany podniósł, że gdyby otrzymał takie pismo to uiściłby opłatę, ponieważ jest to dla niego bardzo ważna sprawa. W ocenie skarżącego nieotrzymanie przez niego pisma z sądu jest spowodowane zaniedbaniami ze strony Poczty Polskiej, ponieważ w rejonie w którym mieszka pozwany tj. ul. (...) w S. często dochodzi do zmian listonoszy. Pozwany podaje, że okoliczni mieszkańcy składali skargę na pracę listonoszy, gdyż wykonywali oni ją nierzetelnie. W związku z powyższym skarżący uważa, że mógł w ogóle nie otrzymać awiza. Kwota, którą miał uiścić jako opłatę sądową jest w ocenie skarżącego bardzo niska i jest go stać, żeby ją zapłacić. Nadto, skarżący zarzucił, że w zaskarżonym postanowieniu Sąd I instancji błędnie oznaczył przedmiot sprawy, wskazując że jest to sprawa o zapłatę, podczas gdy jest to sprawa o wydanie nieruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Stosownie do treści art. 126² § 1 kpc Sąd nie podejmuje żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata. Rodzaje pism procesowych, od których wymagana jest opłata, wysokość opłaty oraz zasady jej uiszczenia zostały wskazane szczegółowo w ustawie z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz.U. Z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.). Zgodnie z art. 10 ustawy opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie. Sprzeciw od wyroku zaocznego jest pismem procesowym, od którego ustawodawca wymaga pobranie opłaty w wysokości połowy należnej opłaty (art. 19 ust.1 ustawy). Jeżeli zaś sprzeciw od wyroku zaocznego nie zostanie opłacony, wówczas przewodniczący stosownie do treści art. 130 § 1 kpc w związku z art. 344 § 3 kpc wzywa wnoszącego sprzeciw do opłacenia pisma w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia.

Zgodnie z art. 138 § 1 i 2 kpc jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Dla adresata, którego doręczający nie zastanie w miejscu pracy, można doręczyć pismo osobie upoważnionej do odbioru pism. Z kolei stosownie do art. 139 § 1 kpc w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Datą doręczenia złożonego pisma jest data pozostawienia pisma w miejscu doręczenia albo data odbioru pisma przez adresata lub data, w której upłynął termin jego odbioru (uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 10 maja 1971 r., III CZP 10/71, OSNC 1971, nr 11, poz. 187).

Jak wynika z akt sprawy o sygn. I C 429/12, wezwanie do uiszczenia opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego zostało wysłane do pozwanego na adres ul. (...), (...)-(...) S.. Pozwany nie zakwestionował, ażeby nie mieszkał pod tym adresem. Przesyłka pocztowa zawierająca wezwanie była dwukrotnie awizowana, po raz pierwszy w dniu 12 listopada 2012 roku i po raz drugi w dniu 20 listopada 2012 roku, o czym świadczą wzmianki na kopercie podpisane przez listonosza (k. 87). Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanego, że nie otrzymał awiza na skutek nierzetelnego wykonywania obowiązków przez pracowników poczty. Okoliczności tych pozwany nie wykazał, tym samym nie obalił domniemania skutecznego doręczenia, płynącego z treści przepisu art. 139 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że w dniu 27 listopada 2012 roku nastąpił skutek doręczenia przesyłki pocztowej adresowanej do pozwanego. Tygodniowy termin do uiszczenia opłaty sądowej od sprzeciwu od wyroku zaocznego

upłynął z końcem dnia 4 grudnia 2012 roku. Jak wynika z akt sprawy pozwany nie uiścił w tym terminie opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego.

W myśl art. 344 § 3 k.p.c. sprzeciw złożony po terminie oraz sprzeciw, którego braków strona w wyznaczonym terminie nie uzupełniła, a także sprzeciw nieopłacony, sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym.

Słusznie zatem Sąd I instancji, kierując się przepisem art. 344 § 3 k.p.c. odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego.

W tym miejscu wskazać należy, że nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy podniesiona przez pozwanego omyłka Sądu I instancji, polegająca na niewłaściwym oznaczeniu przedmiotu sporu. Omyłkę tą Sąd Okręgowy sprostował w punkcie 1 postanowienia, za podstawę swego rozstrzygnięcia przyjmując przepis art. 350 § 3 k.p.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., zażalenie pozwanego.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)